

Socialdemokratiet ikke gaar med til en Forsikring med Hensyn til Aldersrente paa det Grundlag, her er forelagt. Det er muligt, at Forsikringsvidenskaben kan finde en Vej, ad hvilken man kan gaa uden at krænke berettigede Interesser efter den Alderdoms-understøttelseslov, som har hersket i vort Land i over 30 Aar, og saa vil man altid finde Forhandlingsvillighed indenfor Socialdemokratiet.

Ordføreren (Bækgaard): Der er ikke rettet megen Kritik mod de af Udvalgets Flertal foreslaaede Ændringer, og der er derfor ikke Anledning for mig til at sige meget derom. Der er dog en Udtalelse af det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen), som jeg ikke kan undlade at gøre en Bemærkning om. Den højtærede Minister har rigtignok berørt den og tilbagevist den, men jeg vil tilføje, at hvis der i det ærede Medlems Bemærkning: saa der skal ikke stemmes efter saglige og tekniske Grunde, men politiske Grunde og Argumenter, skal ligge en Insinuation om, at Flertallet ikke har taget saglige Hensyn, maa jeg bestemt tilbagevise den. Udvalget har absolut taget saglige Hensyn ved Lovforslagets Behandling, det ærede Medlem har ikke Grund til at beklage sig i den Retning.

Ændringsforslag Nr. 9 er tilstrækkeligt begrundet af den højtærede Minister, og jeg kan slutte mig til hans Udtalelser.

Angaaende Mindretallets Ændringsforslag, som jeg ikke berørte før, kan jeg fatte mig meget kort. Mindretallets Ændringsforslag angaar tre Ting, for det første Aldersgrænsen, dernæst Taksterne og endelig Refusionsreglerne. Med Hensyn til Aldersgrænsen kan jeg henholde mig til mine Udtalelser ved første Behandling; der er ikke Anledning til at fordybe sig mere i dette Forhold. Hvad Taksterne angaar, kan jeg slutte mig til den højtærede Ministers Udtalelser. Jeg ved ikke, hvorvidt Mindretallet har foretaget sin Udregning paa et sagligt Grundlag, men hvis det er Tilfældet, er det gaaet saa langt tilbage, at det Prisniveau, som man er gaaet ud fra, ikke stemmer med det Prisniveau, vi nu har og antagelig vil faa i Fremtiden. I den Retning tror jeg, at Lovforslaget, som det er forelagt, er mere sagligt begrundet end Mindretallets Ændringsforslag. Det er foreslaaet at refundere $\frac{3}{4}$. Jeg mener imidlertid, at det er dels mere sagligt forsvarligt, dels i bedre Kontinuitet med, hvad vi har i Alderdomsunderstøttelsesloven, at blive staaende

ved det Beløb, som Flertallet er blevet enig om, og som jeg ogsaa har Indtrykket af, at Mindretallet ikke vil tage stærk Afstand fra. Jeg vil derfor anbefale at stemme mod de af Mindretallet foreslaaede Ændringsforslag.

Jeg skal endelig med et Par Ord om tale Ændringsforslag Nr. 28, stillet af det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller), og det udenfor Betænkningen stillede Ændringsforslag. De angaar begge Forsikringssspørgsmaalet. Naar det ærede 3die Medlem for 5te Kreds ikke har kunnet faa mere Tilslutning i Udvalget, end han har faaet til sit Ændringsforslag, beror det ingenlunde paa, at Tanken har været fremmed for Udvalget, eller at en stor Del af Udvalgets Medlemmer har staaet eller fremdeles staaer afvisende overfor Tanken. Nej, der er megen Sympati for Tanken; men som Sagen nu ligger, anser vi det for nødvendigt at gaa over fra den gamle Alderdomsunderstøttelseslov til denne Lov om Aldersrente. Der er saa mange Vanskeligheder forbundet med at faa Forsikrings-tanken gennemarbejdet saaledes, at den kan fremsættes i Lovforslags Form, at vi ikke finder det forsvarligt at gøre Aldersrentelovforslagets Gennemførelse afhængig af, om Forsikringssspørgsmaalet bliver medoptaget eller ikke. Det er rigtigt, som Ministeren har udtalt, at der ogsaa er Enkeltheder, som det sikkert vil være formaalstjenligt, at Ministeren staaer mere frit overfor, end Vedtagelsen af et af de to Ændringsforslag vilde medføre. Jeg vil derfor i Tilslutning til den højtærede Ministers Udtalelser herom meget henstille, at de to Ændringsforslag bliver taget tilbage.

Thomas Larsen: Paa min ærede Medforslagstillers og egne Vegne takker jeg for de imødekommende Udtalelser, der er fremsat af den højtærede Minister og den ærede Ordfører, og ligeledes for de Udtalelser, der nys fremkom fra det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen), som erklærede sig villig til at forhandle om Forsikringssspørgsmaalet, naar det til sin Tid maatte komme til at foreligge. Den højt- Minister sagde, at man ikke kunde se bort fra den 30-aarige Tradition, og deri har Ministeren jo ganske Ret; det kan man ikke gøre. Det indsaa Invaliditetskommissionen ogsaa; vi erkendte gennem det Forslag, vi stillede, at det var berettiget, at der blev taget Hensyn til den 30-aarige Tradition, idet vi ikke mente det forsvarligt at gaa til en Folkeforsikring, medmindre man paa